

Den allerringeste.

Efes.3.8: ”Mig, den allerringeste af alle hellige, blev denne nåde givet at forkynde hedningerne evangeliet om Kristi uransagelige rigdom.”

Den allerringeste – hvor er det underligt at høre en sådan bekendelse af ham, som vi synes er en af de allerstørste, der har levet – ham, som var Guds apostel og de helliges lærer, og som kunne sige til dem:

1.Kor.4.16: ”Jeg formaner jer altså, **bliv mine efterfølgere!**”

1.Kor.11.1: ” **Bliv mine efterfølgere**, ligesom også jeg er Kristi efterfølger!” (placeret som sidste vers i 1.Kor.10)

Fil.3.17: ”Bliv mine efterfølgere, brødre! og agt på dem, der vandrer efter det forbillede, I har i os.”

1.Tes.1.6: ”Og I er blevet vore efterfølgere, ja, Herrens..”

Men hvor er det herligt, fordi vi kender Gud i det sind!
DET ER JO JESU EGET SIND!

MIG DEN ALLERRINGESTE!

Hvordan kunne Paulus sige det?

Sikkert fordi han så så dybt ind i Guds uendelige nåde i Jesus Kristus – den, som han selv ejede og måtte bringe andre.

Han skriver jo:

”Mig, den allerringeste af alle hellige blev den nåde givet at forkynde hedningerne evangeliet om Kristi uransagelige rigdom.”

Husker vi ikke, da vi første gang stod overvældet af Guds rige nåde?

Var der da nogen, der var ringere end os? Var der noget menneske så usselt, at vi ikke ville tjene det?

At skue ind i Kristi uransagelige rigdom – det gør os til de allerringeste.

IKKE TIL ALLES TRÆL (SLAVE) – MEN TIL ALLES TJENER.

Gal.5.13 - Mat.20.26 - Mark.10.42-45